

Korenmolens "De Leeuw"

Aalsmeer

Openingstijden: dinsdag 13:00 tot 16:00 uur
zaterdag 13:00 tot 16:00 uur
Telefoon: 0297 346012

Locatie molen De Leeuw: Zijdstraat 28 Aalsmeer

Van de bestuurstafel

Het is bijzonder fijn dat ondanks de beperkingen van allerlei corona-maatregelen onze vaste klanten weer naar de molen zijn gekomen toen die weer open ging. Nog fijner is dat de klantenkring ook flink blijkt te zijn uitgebreid. Het betekent dat de vrijwilligers tijdens de verkoopdagen flink aan de bak moeten om alle producten voor elkaar te hebben.

Des te mooier is het dat, naast het aantal vrijwilligers dat al jaar en dag de winkel (en nu ook vulzolder) bemant, juist in deze tijd nieuwe medewerkers zich hebben aangemeld. Ze kwamen als geroepen en voegen inmiddels als ervaren krachten in de bestaande groep harde werkers.

Speciaal welkom dus Arjen de Landgraaf, Rensia Bouwmeester en René Elstgeest. Jullie versterken het team van Annemarie, Annigje, Brian, Frits, Jannen, Truus

Uit de winkel

Op het moment dat we de molen moesten sluiten, was het in feite extra druk in de winkel. De verkoop was drie tot vier keer hoger dan we gewend waren. Het was na al die weken dat de molen gesloten was dus nog aardig spannend of we na 1 juni – toen de molen weer open ging – alle klanten hadden kunnen bereiken en of ze de weg naar de molen weer zouden vinden.

Al direct bleek dat we ons geen zorgen hadden hoeven maken: het werd opnieuw extra druk. Onze medewerkers waren blij weer aan de slag te kunnen, maar uit de reacties van verschillende klanten bleek dat ook zij weer blij waren het meel op de molen te kunnen halen.

Sommigen geven aan dat meel en vooral gist lastig te krijgen zijn in de supermarkt. Anderen geven bij hun aankoop speciaal aan dat ze blij zijn dat de molen weer open is. Eén klant was nog duidelijker: "Jullie waren met de opmerking 'Hoera, de molen is weer open!' wel erg bescheiden. Wat mij betreft had dat nog veel uitbundiger gemogen."

Juist dit soort dingen maakt het werken in de molenwinkel zo leuk.

Weet u nog?

Misschien bent u er nog niet aan toegekomen om aan te geven dat u de "Meel" in het vervolg via de mail wilt ontvangen. Dat kan natuurlijk altijd nog: U gaat naar de website van de molen:

www.molendeleeuw.nl

Daar vindt u een contactformulier onder "Contact". Daar kunt u ons laten weten de uitgave via de mail te willen ontvangen.

De redactie heeft dan meteen uw mailadres waar we overigens zorgvuldig mee om gaan.

In de vorige Meel van de Leeuw lezen we het relaas van Fred Geurts over hoe hij in de molenwereld verzeild was geraakt. Fred was zeker niet de eerste die dit deed. In het verleden schreven molenaars/vrijwilligers: Robert Berkovits (2004), Edwin Eveleens (2005), Jop Kluis (2005), Dick Prins (2005), Paul Rijkers (2005), Nicole Linnenbank (2008), George Cromberge (2010), Johan Tijmens (2011), Roos van Geest (2017), Abel Blom (2017) en Jan v.d. Neut (2017). Voor de liefhebbers zijn die uitgaven allemaal terug te vinden op de website van onze molen.

Dit keer leest u het verhaal van **Truus Hol**, die op dinsdagen in de winkel staat:

Het verhaal van Fred heeft me geïnspireerd om ook een stukje tekst aan het papier toe te vertrouwen en mijn interesse voor molens met jullie te delen.

Ik ben opgegroeid in een klein dorpje in Zuid Holland, Hazerswoude.

Ik speelde altijd op de boerderij van de burens.

Als daar het graan geoogst werd en gedorst, werd het daarna naar de korenmolen in het dorp gebracht.

Dat klinkt nu bijzonder, maar was voor mij de normaalste zaak van de wereld.

Als ik naar school ging, liep ik altijd langs het "Dekker molentje". De familie Dekker had een timmerbedrijfje. Ze hadden het er kennelijk behoorlijk druk mee, want het hout zagen kostte veel tijd en energie. De eigenaar ontwierp en bouwde daarom een klein houtzaagmolentje. Wat ons pas veel later opviel waren de nogal speciale wieken die er op dit molentje te zien waren. In plaats van de houten borden die je normaal gesproken aan de voorkant van de wijk ziet, zaten er hier metalen vormen met een bolle achterkant.

Dit vormt een stroomlijn, waardoor het gevucht (de wieken) sneller en regelmatiger draait.

Nu weten we dat dit helemaal nieuw was in die tijd en dit wieksysteem ook bij veel andere molens is toegepast. Daar heten ze dan ook Dekkerwieken.

Het was ontzettend leuk om dat later bij een bezoek aan molenmakerij Verbij terug te zien.

Ook stond er buiten het dorp een poldermolen, "De Rode Wip" (Een wipmolen, vandaar).

Als we 's winters gingen schaatsen, wat ik veel deed, mocht ik tot daar schaatsen.

Zo loopt de molen als een rode draad door mijn leven. Toen ik een keer bij de Leeuw ging kijken, was ik meteen verkocht. Ik wilde daar heel graag werken.

Ik heb mij aangemeld en binnen anderhalve week kon ik beginnen. Toen er eens een klant vroeg of er nog mensen nodig waren, zei ik natuurlijk ja. Maar nadat zij hoorde dat het vrijwilligerswerk was, haakte ze meteen af. "Dus jij werkt hier voor niks?", vroeg ze. "Nee hoor, ik werk hier voor mijn plezier", antwoordde ik.

En dat is nog steeds zo.

Truus heeft inderdaad plezier in het werken op de molen en het talent om ook mensen die "alleen even een kijkje komen nemen" uiteindelijk toch met een pak pannenkoekmix te laten vertrekken. Regelmatig beginnen klanten een praatje en laten op een foto zien wat zij aan brood hebben gebakken.

Maar naast haar verkooptalent werkt ze hard aan nog een hobby: tekenen. Truus heeft intussen al heel wat familieleden, kennissen en bekende figuren getekend. En natuurlijk ook korenmolen 'De Leeuw' :

